

1. Goedemorgen, geliefden van Jezus Christus! Is er ook iemand die weet wat er aanstaande woensdag is? ...Aswoensdag - het begin van de vasten of 40 dagen. De Wereldwijde Kerk staat dan stil bij het feit dat Jezus 40 dagen heeft gevast in de woestijn, nadat Hij was gedoopt door Johannes. Die 40 dagen zijn tevens een tijd van bezinning en van voorbereiding op het hoogtepunt van het kerkelijk jaar, Goede Vrijdag en Pasen. De 40 dagen is dus een prachtige tijd om samen stil te staan bij de kern van ons geloof. "Wat geloof ik eigenlijk?" En waarom? En wat betekent mijn geloof heel praktisch voor hoe ik in het leven sta?

Voordat Jezus de woestijn in trok en ging vasten, liet Hij zich dopen. Laten we daarover lezen:

In die tijd kwam Jezus vanuit Nazaret, dat in Galilea ligt, naar de Jordaan om zich door Johannes te laten dopen. Op het moment dat hij uit het water omhoogkwam, zag hij de hemel openscheuren en de Geest als een duif op zich neerdalen, en er klonk een stem uit de hemel: 'Jij bent mijn geliefde Zoon, in jou vind ik vreugde.' (Markus 1, 9-10)

In twee zinnen (weliswaar hele lange zinnen!) is het verhaal verteld. Je zou er zo overheen kunnen lezen. Maar het is natuurlijk niet voor niets dat Kerk al eeuwenlang één keer per jaar 40 dagen lang stilstaat. Dat komt o.a. door die twee zinnetjes! Voordat wij verder rennen, laten we stilstaan...

2. Het eerste wat mij opvalt, is dat er beweging in het verhaal zit. Jezus gaat van de ene plek naar de andere. Waar gaat Hij naar toe? "Naar de Jordaan!", zou je zeggen. Maar, is dat ook zo? Is het Evangelie (want daar lezen we uit) het verhaal van Jezus die naar de Jordaan toe gaat? Waar gaat Jezus naar toe? Jezus gaat naar de Jordaan, maar zijn eindbestemming is het Kruis. Deze doop zou je dus ook als de eerste stap naar het Kruis kunnen zien.

Waarom laat Jezus zich eigenlijk dopen? Is dat niet heel vreemd? Wij hebben de gewoonte om elkaar te vertellen waarom we ons laten dopen, maar Jezus vertelt niets. Wij laten ons dopen omdat we Jezus willen volgen, om vergeving van zonden te ontvangen. Maar Jezus was zonder zonde...

Nog iets vreemds: Jezus laat zich dopen door Johannes. Eigenlijk zou Johannes door Jezus gedoopt moeten worden, niet andersom! (Dat zegt Johannes zelf ook, in een van de andere Evangelien). Wat zou dat kunnen betekenen? Als je naar oudere schilderijen van Jezus' doop kijkt, dan valt vaak op dat Jezus een stuk lager staat dan Johannes. Dat is niet voor niets, want daarmee wordt afgebeeld dat Jezus zich verlaagt voor Johannes.

Jezus wordt ook altijd naakt of bijna naakt afgebeeld om te benadrukken *dat* Hij zich verlaagt. Hij legt als het ware al zijn waardigheid af, alles waar Hij zich achter kan verschuilen. Alles laat Hij achter als Hij het water in gaat. Het enige wat overblijft, is Jezus.

Jezus verlaagt zichzelf en geeft zichzelf. Waar doet je dat aan denken? ...Aan zijn kruisiging.

3. "Op het moment dat hij uit het water omhoogkwam, zag hij de hemel openscheuren...". Eindelijk gebeurt er wat! De hemel breekt open! Wat gebeurt er dan? De Heilige Geest daalt op Jezus neer... Waar denk je aan als je aan "Heilige Geest" denkt? Misschien wel helemaal niets! Misschien denk je wel aan de "gaven van de Geest" of "geestelijke bedieningen". Profetie, genezing, klanktaal...Welke gave zou God mij gegeven hebben?

Vorige week had Arie het over gaven en talenten en de constante druk die mensen ervaren om zichzelf te ontplooiën. "Het beste uit jezelf halen" en "de beste versie van jezelf worden". Heel frustrerend en je bent gedoemd tot falen. In de kerk doen we daar gelukkig niet aan, daar hebben

we de gaven van de Geest, daar kun je de beste christelijke versie van jezelf worden!

Laat ik duidelijk zijn: Jezus was vol van de Geest, hij genas mensen, hij profeteerde, hij deed wonderen door de Heilige Geest. Maar op het moment dat Jezus gedoopt is, uit het water omhoog komt en de Heilige Geest op Hem komt, dan lezen we niets over geestelijke gaven. Misschien had je dat stiekem wel een beetje verwacht of misschien ook niet. Het is natuurlijk Jezus, die heeft natuurlijk alle gaven. Maar dat wordt ons niet verteld. Wat ons wel verteld wordt, is dat God spreekt! "Dit is mijn geliefde Zoon! In Hem vind ik vreugde!"

Onlangs is mijn vader overleden en op zijn begrafenis vertelde ik dat een van zijn kwaliteiten was dat hij altijd over ons opschepte. Ik noem het met opzet een kwaliteit, want dat is het namelijk. Het maakte niet uit hoe goed of hoe slecht ons leven er op dat moment voor stond, mijn vader was altijd trots op ons. En toen zijn kleinkinderen geboren werden, was hij trots op hen. Dat hoefde hij niet eens te zeggen, dat kon je zien. En dan hadden ze nog niets gepresteerd: alleen maar eten drinken en luiers vullen...

God is de Vader van alle Vaders. Hij is trots op zijn Zoon, op Jezus. Wat heeft Jezus gedaan? Niets. Waarom geeft God dan zijn Heilige Geest? Zou het zijn omdat Jezus dan alsnog iets kan gaan doen en zijn Vader trots op hem kan zijn? Niets van dat alles. God geeft zijn Geest omdat Hij trots is op zijn Zoon, en vreugde in Hem vindt.

"Jullie hebben de Geest ontvangen om Gods kinderen te zijn, en om hem te kunnen aanroepen met 'Abba, Vader'" (Rom. 8) **Het allerbelangrijkste wat de Heilige Geest doet, is ons laten weten dat we Gods kinderen zijn.** Dat God trots op ons is en vreugde in ons vindt, hoe fantastisch of hoe beroerd je leven er op dat moment ook staat.

4. Toen mijn vader op zijn sterfbed lag, kon hij steeds minder en uiteindelijk niets meer. Toen heb ik mij afgevraagd: wat blijft er van een mens over als hij van alles wat hij kan ontdaan is? Als je al je talenten, al je bezittingen, alles moet achterlaten, wat heb je dan nog? Wat zou je willen dat er over bleef?

Als je het aan mij zou vragen, zou het dit zijn: mijn karakter en mijn vriendschappen. Stel je voor je laatste uur heeft geslagen, je bent omringd door al je vrienden en diep van binnen weet je dat ze je zullen herinneren als een vreselijk persoon..."Hij was een hele goede spreker, maar als mens..."

In Bijbelse taal: ik zou willen dat jullie mij herinneren niet vanwege de gaven van de Geest, maar vanwege de vrucht van de Geest. *Liefde, vreugde en vrede, geduld, vriendelijkheid en goedheid, geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing* (Gal. 5).

Wanneer Jezus zijn leven geeft aan het kruis, ontdaan van al zijn glorie, dan is dit wat overblijft: een Zoon met het karakter van zijn Vader: "genadig, geduldig, trouw en vol waarheid, die duizenden generaties zijn liefde bewijst". (Ex. 34)

5. Laatst was ik bij een christelijke kinderclub en de juf vroeg: hoe krijg je het eeuwig leven? Een van de kinderen riep: "Je moet gedood worden!", waarop een ander zei: "Nee suffie, je moet gedoopt worden!"

Ze hadden allebei gelijk: De doop was Jezus eerste stap op weg naar zijn dood. Je zou kunnen zeggen: met zijn doop liet Hij weten waarvoor Hij wilde leven en waarvoor Hij wilde sterven. Of beter: voor wie. Jezus leefde en stierf om de wil van zijn Vader te doen.

Jezus' doop is dus ook een eerste stap in het doen van Gods wil. Die eerste stap houdt in dat Jezus zich vernedert voor Johannes. En we zullen in de komende weken zien dat Jezus die "neergaande beweging" vaker doet. Denk maar aan het voetenwassen. "Als ik jullie Heer en Meester jullie voeten heb gewassen, moeten jullie ook elkaars voeten wassen" (Joh. 13)

De Heilige Geest daalt neer op Jezus, Jezus is vol van de Geest en van de gaven van de Geest. Jezus doet niet aan zelfontplooiing, maar aan zelfverloochening. Niet de beste versie van jezelf, maar het beste voor de ander zoeken: "De geest van God rust op mij, want de HEER heeft mij gezalfd. Om armen het goede nieuws te brengen, om aan verslagen harten hoop te bieden, om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan geketenden hun bevrijding, om allen die treuren te troosten..."

Mijn vader's lievelingslied was "Have I told you lately that I love you?" van Van Morrison. Misschien ken je het wel. Wanneer was de laatste keer dat je iemand hebt laten weten "ik ben blij dat je er bent". Niet om wat je doet, maar om wie je bent. "Jij bent mijn geliefde broer/zus/vriend ! In jou vind ik vreugde!

Hoe vaak zoeken we niet bevestiging en waardering door dingen te doen? En hoe vaak willen we onszelf niet laten gelden? Kijk wat ik doe, kijk hoe goed ben.

Wat een enorme last valt er van je schouders als je niet eerst hoeft te bewijzen dat je de moeite waard bent om gezien te worden. En wat een rust zal er zijn in een kerk waarin mensen zo met elkaar omgaan. Dat betekent namelijk dat je gewoon bij elkaar kunt zijn en kunt genieten van elkaars aanwezigheid.

Maar je moet toch wel wat doen? Wat deed Jezus? Ene Robert Karris heeft het Evangelie van Lukas onderzocht en schrijft: "Jesus is either going to a meal, at a meal, or coming from a meal". Gewoon samen eten dus. Misschien kun je daar niets mee als Nederlander, of misschien verschuil je je gewoon achter je nationaliteit :) Luister maar eens hoe belangrijk eten is, en daarmee wil ook afsluiten, de woorden van Petrus:

"Wij zijn de getuigen van alles wat hij gedaan heeft, in Judaea en ook in Jeruzalem. Zeker, ze hebben hem gedood door hem aan een kruishout te hangen, maar God heeft hem op de derde dag weer tot leven gewekt en hem aan de mensen laten verschijnen, niet aan het hele volk, maar aan enkele getuigen die daartoe door God waren aangewezen, aan ons namelijk, die **samen met hem gegeten en gedronken hebben** nadat hij uit de dood was opgestaan."

AMEN